

A magyar pop történet feledésbe merült arcai – Flipper Öcsi

2023 november 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha nem is volt akkora kaliber? énekes, mint Demjén Ferenc, de hasonlóan nagy sztár lehetett volna. Kellene legyen...

A mai „f?h?s” egy olyan figura, akinek nagyon, de nagyon meg kellett volna történnie (azaz orbitális sztárrá kellett volna válnia), de ez mégsem történt meg. Jelent?s részben persze önhibájából, vagyis a saját démonai miatt; de nézzük a részleteket... No, nem mintha Flipper Öcsi ne lett volna sztár a maga idejében. S?t, valójában nem is igazán nevezhető a „magyar pop történet feledésbe merült arcának”, hiszen nagyon sokan emlékeznek még rá, ismerik a dalait, a bulvárlapok pedig 10–15 évvel a 2008-ban bekövetkezett halála után is foglalkoztak, foglalkoznak vele.

De akkor hogy kerül ide, mint „elfeledett arc”? Els?sorban úgy, hogy hajlamosak vagyunk elfeledni, ki volt, milyen is volt ? valójában. A szép remény?, de lecsúszott, majd pedig az alkoholizmusba belehalt celebként, ennek egyfajta magyarországi prototípusaként tartjuk nyilván. Ami részben persze igaz. De Öcsi sokkal több volt ennél. Öcsi nemcsak a lecsúszott celeb prototípusa, hanem a popsztár archetípusa is volt. Igazi ?ser?vel, akit Isten egész egyszer?en a színpadra teremtett. Nyilván nem egy Radics Béla-típusú, ösztönös muzikalitású zseni volt, sem egy Vámos Zsolt- vagy Alapi István-féle, elképeszt?en jó hangszervirtuóz, a legkevesbé pedig egy Feny? Miklós-, Pásztor László- vagy Schusztér Lóránt-típusú zenekarszervez?, akik szintén ösztönösen érezték, hogy kell egy (vagy akár egymás után több) sikeres produkciót összerakni és vezetni.

Flipper Öcsi egyik sem volt ezek közül. Ám egyáltalán nem volt rossz muzsikus, és egész egyszer?en tényleg popsztárnak született. Arra, hogy színpadon legyen éjjel-nappal. Emlékszem, a temetésén Stermeczky András evangélikus lelkész, aki személyesen nem ismerte, de kiválóan ráérezett Öcsi személyiségére, valahogy úgy fogalmazott, hogy mindig a Föld (és a színpad) fölött „lebegett”, ott érezte jól, otthonosan magát. És – tegyük hozzá – azt nem bírta elviselni, amikor onnan leesett, és nem sikerült visszakapaszkodnia. És tényleg nagyot esett. Azt mondják, eleve túl hirtelen jött neki az ismertség, a népszerűség. Mert amikor a dunaiúvárosi „suhanc” 20 évesen bekerült a Hungária zenekarba (miután Feny? Miklós meglátta ?t saját zenekarával, a Clips-szel), egy pillanat alatt sikeres, men?, a kor viszonyaihoz képest gazdag lett. És innen már csak lefelé vezetett az út. Persze, a Hungária feloszlását követ?en a Dolly Rollban még nagyon csillogott (az Arrivederci amore egy tökéletes popdal, Öcsi szer?ként is benne volt), ezt követ?en még a Steppel is voltak sikerek, de a Hungária-korszak magasságát már sosem érte el. A szólókarrier nem indult be igazán, többször is megpróbált új lendületet venni – de akkor már javában csatázott a disznófej? nagyúrral...

Valójában az alkoholizmus nem is a sztárság halványulásával jött. Hanem már hamarabb – és a kett? sajnos er?sítette egymást. A maga nemében kedves, szórakoztató történet, hogy Orbán Józsvival (Isten nyugosztalja ?t is) egy nyáron lementek Balatonra bulizni pár hétre, egy köteg pénzzel a zsebükben, aminek olyan gyorsan a seggére vertek, hogy vonatjegyre sem maradt bel?le, és pár nap után stoppal kellett hazajönniük. Vagy amikor – szintén Balatonon – egy fellépés el?tt ebédnél egy üveg vodkát kért az ?t vendégül látó m?vel?dési ház igazgatójától, és szinte slukóra meg is itta az egészet. Mire az igazgató úr megkérdezte, hogy nem lesz-e ebb?l baj. Mire Öcsi mondta, hogy dehogy lesz, mivel este meg fog inni még egy üveggel. Persze, ez a rock and roll, nagyon kúl – de azért vannak következményei. És nemcsak az egészségben. Öcsire egyszer?en nem lehetett számítani, nem lehetett vele semmit megbeszélni, tervezni, profin dolgozni. Mert mindig késett, napokra elt?nt, felszívódott... hogy aztán angyali mosollyal az arcán kerüljön el?, mintha mi sem történt volna. ? egyszer?en ilyen volt. Egy menthetetlenül bohém karakter. Imádta a színpadot, a színpad pedig imádta ?t. Mindenki a haverja volt – de senki sem vette, senki sem tudta komolyan venni.

Nekem is volt szerencsém személyesen ismerni, valamikor a kilencvenes évek elejét?l kezdve. S?t, kifejezetten jóban lettünk. Igen, tudom, minden olvasót az érdekli, hogy rokonok voltunk-e. Az a helyzet, hogy nem tudjuk. A közelebbi felmen?kben, a családfákban nem találtunk közös pontokat. De mivel pacekra eléggé hasonlítottunk, szinte kizárt, hogy ne lenne valamilyen rokonság. Anno készült is közös fotó hármunkról (Öcsivel és apámmal), de hiába kerestem, sajnos esélytelen, hogy bárhol is megtaláljam a képet.

Még egy személyes adalék: 2008 novemberében egyszer csak anyukám hív délután telefonon, hogy ugye minden rendben velem. Merthogy nemrég kereste ?t egy újságíró telefonon (az otthoni számukon) a Mai Naptól (ma már ez sincs, csakúgy, mint a Népszabadság), pontosabban apámat kereste, aki nem volt otthon, de tulajdonképpen csak a fiával kapcsolatban szeretett volna érdekl?dni... Miért? – kérdezte anyukám. Hát mert bevitték a székesfehérvári kórház intenzív osztályára. Anyámat persze azonnal leverte a víz, megijedt, hogy karambolozhattam, vagy mi történhetett, de az újságíró elmondta, hogy alkoholmérgezés. Ett?l anyukám kissé megnyugodott, és kezdett gyanús lenni a dolog: ha nem is gondolta rólam, hogy antialkoholista volnék (akkoriban még valóban italogattam, a teljes absztinenciám négy éve kezd?dött), de azért annak lettek volna korábban jelei, ha az alkoholmérgezés veszélye fenyeget. Így elég hamar kiderült, hogy szerencsétlen hülye újságíró azt hitte, hogy Flipper Öcsi Jeszenszky Géza fia. Azért mondom ilyen degradálóan, hogy szerencsétlen hülye, mert az illet? (fogalmam sincs, hogy név szerint ki volt az) viselkedése már akkor tökéletesen mutatta a rosszindulatú balos firkász tipikus tüneteit. Ugyanis a hangján hallani lehetett a leplezetlen csalódást, amikor kiderült, hogy apám fiának (azaz nekem) semmi baja, és hogy az intenzív osztályon fekv? (és vélhetően haldokló) Flipper Öcsi nem az egykori MDF-kormány külügyminiszterének, Orbán Viktor korábbi washingtoni nagykövetének a fia. Bukta a nagy sztorit...

Szóval Flipper Öcsi egy igazi popsztár volt, véreben volt a zene, és közben b?dületesen jókép? volt hozzá, nem véletlenül ?rültek meg érte a csajok. Egyszerre volt Marion Gold (Alphaville), Simon Le Bon (Duran Duran), Limahl (Kajagoogoo) és Eric Carmen – hogy csak néhányat említsek az akkori id?k hasonló karakter?, nagy nemzetközi sztárjai közül. De megvolt hozzá a saját karaktere is – aminek sajnos része volt az alkoholhoz való legy?zhetetlen vonzódás. Persze, valami nagyon fájhatott neki, ahogy megható megemlékezésében, egy 2019-as posztban írta is

róla az Újságmúzeum Facebook-oldal. Mert minden extrovertáltsága, extravaganciája, linksége és megbízhatatlansága mellett Flipper Öcsi egy nagyon érzelmes, de ezeket az érzelmeket kell?en kiélni valószínűleg nem tudó, ezért pótcselekvésekhez nyúló, de nagyon szerethető ember volt. És tényleg egy egészen kivételes popsztárat. Sokkal nagyobb, különlegesebb tehetséggel, mint amennyit a közbeszéd tulajdonít neki. Ha nem is volt akkora kaliberű énekes, mint Demjén Ferenc, de hasonlóan nagy sztár lehetett volna. Kellett volna, hogy legyen...

[Az előző cikk itt olvasható.](#)

Vezető kép: 1985, Budapest, 1985. november 11. Jeszenszky Béla Tibor, művésznevén Flipper Öcsi, a Dolly Roll együttes tagja énekel a peremartoni és berhidai földrengés idős károsultjainak megsegítésére rendezett koncerten a Budapest Sportcsarnokban. MTI Fotó: Pintér Márta

Ajánló